

[John Haaber.]

sens ansvar. Provstisamrådet er endvidere et samarbejdsorgan for fælles aktiviteter inden for et provsti.

Når bemærkningerne indeholder nogle ord om et stiftssamråd, er det blot for parallelt med provstisamrådene at have et samarbejdsorgan på stiftsplan. Da det er menighedsrådene, der selvstændigt beslutter, vil disse samarbejdsorganer derfor kun kunne handle, for så vidt som menighedsrådene beslutter sig for at handle i fællesskab på enkelte områder.

Disse sidste tanker er lagt frem til drøftelse. For os er det ikke afgørende, at den skitse, der her er lagt frem, benyttes. Vi betragter den som et udgangspunkt, som et oplæg til den drøftelse, der skal finde sted i udvalget. Det afgørende er, at dette beslutningsforslag giver anledning til en lovgivning på dette område og gør det snarest muligt.

Viser udvalgsarbejdet, at tidsfristen bør forlænges, er det naturligvis vor indstilling, at forslaget indhold skal fremmes, fremfor at tidsfristen fastholdes.

Venstre opfordrer folketingets partier til at finde sammen i en frugtbar samtale omkring disse problemer, men venstre finder også, at de mange venlige ord, som mange politikere og ikke mindst landets kirkeminister har udtalt over for landets menighedsråd ved gudstjenester, ved prædikener og al slags mødevirksomhed, som man jo kan følge i dagspressen, bør følges af handling. Kirkeministeren har med alt det, han har sagt til menighedsrådene rundt omkring i landet, lagt store forventninger ind blandt menighedsrådsmedlemmerne, ind i den danske folkekirke. Nu bør det finde et kontant udtryk. Beslutningsforslaget lægger op til en lovgivning, som forhåbentlig vil indfri de berettigede forventninger.

Når beslutningsforslaget ikke tegner sig skarpt, skyldes det ganske simpelt, at det er et beslutningsforslag og ikke et lovforslag; det har jeg allerede sagt og skal bare understrege det.

Det er klart, at fremskridtspartiet stadig væk misforstår det, der betegnes som kirkeskat. De tror, det er en almindelig skat. Imidlertid er det den eneste form for skat, man kan blive fri for i dette land: det er kun dem, der vil betale den, der gør det.

Hr. Gunner Baunsgaard talte om, at der skulle udskrives større beløb på grund af dette forslag. Med forslaget er der ikke udskrevet én

eneste krone; det kommer først, i det øjeblik menighedsrådene selv beslutter sig for det. Men jeg tror, at disse råd er lige så ansvarsbevidste som alle andre folkevalgte råd. Jeg tror, de vil vise, at de netop er ansvarsbevidste, også når de får deres frihed.

Til hr. Poul Dam vil jeg sige, at den begrænsning, der findes i udskrivningen, er det jo ikke vor tanke at fjerne; den føres videre. Hr. Poul Dams bemærkning lader ane, at man forestiller sig en yderligere begrænsning.

Når hr. Burgdorf taler om, at der er en gruppe, der vil tage magten, er dertil kun at sige: det er jo demokratiets risiko overalt, at en gruppe tager magten, men til gengæld er det også det, der bør foregå inden for et demokrati, at man forhindrer, at en mindre gruppe tager magten. Det er også demokratiets væsen at gøre det.

Hr. Svend Erik Sørensen talte om det frivillige kirkelige arbejde som noget nyttigt og godt, og derom kan vi naturligvis ikke blive uenige. Forslaget tager ikke sigte på at ødelægge det, heller ikke at overflødigøre det.

Jeg skal slutte med at opfordre til, at vi alle går ind i en samtale i udvalget om disse problemer, og at vi snarest finder en løsning på dem.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til kirkeudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Formanden:

Jeg skal her udsætte mødet til kl. 14.30.

Mødet udsat kl. 13.21.